

הצָרָר וְהַנְמָלָה / מִתּוֹךְ מִשְׁלֵי אִיזוֹפּוֹס

- יְדִידְנוּ הַצָּרָר
כָּל יְמֵי הַקִּיץ שָׁר.
אֵד פְּתָאוּס הַקָּר הוֹפִיעַ,
חֲרָף אֶל הַגֶּן הַגִּיעַ.
בְּשָׁמִים – עֲנָנִים,
וְעֲצָבוֹת בְּגָנִים...
- בְּשָׂדוֹת אֵין עוֹד מְזוֹן
וְהַגִּיעָה עֵת רְזוֹן.
לְרֵנָה, נִגּוֹן וְזֶמֶר
בָּא הַקָּץ, הַסּוֹף, הַגְּמָר.
וְאֵיךְ אֶפְשֶׁר לְשִׁיר שִׁיר עֶרֶשׁ
אִם רִיקָה, רִיקָה הַכָּרֶס?
- מִתְבּוֹנֵן סָבִיב צָרָר
וּמְרַגֵּשׁ כִּי צָר לוֹ, צָר.
אֵז קָרֵב הוּא בְּזַחֲלָה
אֶל בֵּיתָה שֶׁל נְמָלָה:
- הוּי שְׂכָנָה טוֹבֵת-לֵב...
זֶה אֲנִי... צָרָר רָעֵב...
- זֶה מוֹזָר, צָרָר חֶבֶר.
מָה קָרָה לָךְ? סִפְרָ!
מָה עֲשִׂיתָ כָּל הַקִּיץ
עֵת מְלֵאתִי אֶת הַבַּיִת?
הָאִם לֹא הִכַּנְתָּ מְלֵאֵי
כְּמוֹ כָּל חֲרָף בְּגִיאָ?
- מָה אֶתְּ סָחָה, נְמָלָה?
מָה זֶה בְּמוֹחְךָ עָלָה?
כָּל הַקִּיץ – שְׂבוּעוֹת!!!
לִי הָיוּ רַק הוֹפְעוֹת:
שִׁימֵי לֵב – אֲנִי אֶמֶן!
לֹא הָיָה לִי רָגַע זָמַן...
- נִו, אִם כֵּן...
הֲרִי הַסִּבְרָתִי:
כָּל עוֹנֵת הַקִּיץ שְׂרָתִי...
- הַמְתָּר לְהַכְנִס
וּקְצַת אֶכֶל לְחַפְּשׁ?
אֲנָא, תְּנֵי לִי פֶת דְּקָה
כֵּן אֲמוֹת בְּעוֹד דְּקָה...
- וְהַנְמָשֶׁל שֶׁל הַמְּשָׁל }
מְכָר לְבֹן וְגַם לְבַת }
מִי שֶׁטָּרַח לְפָנָי שֶׁבֵּת - }
הוּא יֹאכֵל בְּיוֹם שֶׁבֵּת. }